

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

MATCE.

Smrt vykapitelkou ti byla z žití muk... Jak perly růžence, jež slzám podobny, den po dni dopadal do hlubin tesknoty. Snů zbožných císel, syn, dědic nervů tvých, do jehož srdce jsi potajmu ukryla své housle stříbrné, po předcích zděděné, na něž snad milenec kdys v chvíli důvěrných svou zpověď šeptala do tvých vlasů. Těch houslí ztrhané již struny napjal zas a dráždil jejich zvuk a vzbouzel akordy, až v hvězděném souzvuku posleze rozlekal tvé stesky, touhy tvé, jež v prsou tlučila's a v struny stříbrných svých houslí vplakala.

Jak portret vybledlý na plátně zapadlém sniž v říze tragické svou báji o ráji. Tvé srdce protnuto je sedmi dýkami, jejich žláta rukou jež má odznak z opálů. Jsou oči studánky dnes květy zarostlé. Za noci červených tvá láska pohřbená nad hrobem rozkvétá jak modrá lilie.

(Z nově chystané sbírky.)

Em. Šl. z Lešehradu.

ZÁVIDÍME KRAJANŮM A KRAJANKÁM,

kteří byli tak šťastni a měli příležitost se sčastitými výpravami, pořídit do staré vlasti, a byli svědky všech těch manifestací, pořádaných při sokolských závodech, a vůbec všech slavností, v tu dobu pořádaných. Jak z vyobrazení pozorují, muselo to být něco skvostného! A což potom to nadšení, které nemožno ani vypsat, ani ústně vyjádřit, neboť to musí člověk pouze vyčítati... V okamžicích takových každý člověk, který jen trochu cítí, třeba se zdál vlažným ku staré vlasti, musel se rozehřát a nadehnouti hrdostí a láskou ku své matičce! A což pak naši junáci a děvy zde zrozené a vychované, kteří neměli ani poněti o, zemi svých rodičů a jen s opovržením se vždy zmiňovali před Američany o "the old country", co ti tomu budou teď říkati, když se byli sami přesvědčili o krásách této země. Ač v tom krátkém čase neměli mnoho času se důkladně informovati, přece si mohou učiniti pojem každý sám, a přirovnati náš život zde s životem tamním. A tu musí pak každý doznati, že jsme zde velice pozadu, pokud se týče života společenského. Zde se každý jen stará, aby si zahospodařil jen co nejvíce jmění, ale při tom duševně hyne a mnohdy si nedopřeje ani tolik odpočinku, aby tělo okřálo, natož aby ducha osvěžil. Kdežto tam každý jen v trochu lepších poměrech si stojí kraján hledí, aby společenský život byl též jemu a jeho rodině přiměřeně užitečným a příjemným, neboť právě společná vzájemnost jest to, která nám činí život snazším a příjemnějším, neboť zde žijeme jeden pro druhého, nikdo pak jen sám pro sebe. — Doufám, že se i zde po čase stane náprava v tomto vedlejších případech, a že naše poměry budou společensky a liberálněji, neboť nikdo nesebe z tohoto světa nic nevezme — postačí každému jedna truhla a nějaký ten hábit a vše ostatní musí zanechat. Jest též na čase, aby každý člověk jednal samostatně, dle svého vlastního rozumu, a nenechal se sváděti jednotlivci ku špatným záměrům, neboť každý člověk má sám u sebe tolik soudnosti, aby nepotřeboval nějakého vůdce (a to někdy hodné pochýbného). Proto jest záhodno, aby každý užíval svého vlastního rozumu, neboť se zde nic zadarmo nekone, všechno jen za peníze a z prospěchářství. Nebýtí toho, byl by náš společenský život dnes jiný!

DRZOST.

Drzost jest velice vydatnou pomůckou mnohým lidem ku dosažení jistých záměrů, jichž oni sobě vytkali dosud. Jest to též zvláštní, že člověk takový si přec získá vždy na svoji stranu přízeň lidí, třeba tito byli jisti, že ta osoba jedná nesprávně — a přece se nepovazují proti ní se vzpouzeti a jednoduše se

poddají jejímu vlivu. Lidé tací jsou slabší a nedovedou se ovládati, a za druhé jsou velice lhostejní. Ale lhostejnost ta někdy se velice trestá, neboť se člověk přivádí sám v záhubu, když se byl spolehlav na nespolehlivého drzého napovědu.

Každý člověk jest obdařen alespoň tolik tou mozkovou hmotou, aby dovedl sám samostatně přemýšleti a též dle toho jednati. — Každý jen volá po svobodě, chce svobodu, a když jí má a může samostatně přemýšleti a jednati — nedělá to. Nechá za sebe mysliti a jednati osobu jinou, a často velice nesprávnou. Kdyby každý člověk sám uvažoval a nedal se sváděti a voditi osobám, u nichž poznal, že mají hodnou porci nepsprávnosti při sobě, byla by jejich drzost bezcenná, a tím by se i poměry ve společnosti zlepšily. Ale dočud nebude stvůra tato odstraněna, bude stále mohutněti, až nás konečně zardousí.

Pořadatelka.

Zdeňka Potzová, Omaha, Nebr.

Ctění redakce "Ženských Hlídky"! Nejistým a skromným krokem dovoluji si vstoupiti ve Váš kroužek, veletěně. Dávno mi jest již připomínáno, bych napsala též něco do milé "Ženských Hlídky", a siice mou dobrou tetou paní Vitámvásovou. Konečně jsem jako rekonescentka, t. j. zotavující se doma, užívající nedobrovolných mou milou tetou psát — chtějí neb nechtějí. — Co mě osoby se týká, jsem v Americe již 9 měsíců a přiznávám se, že mne stále Amerika něčím překvapuje a uchvacuje. — Již hned na loď, na kteréž jsem jela, bylo mi vše divné a nové. Jela jsem lodí Friedrich der Grosse. Cesta pro mne nebyla nic příjemnou, neb od prvního dne vstupu na loď byla jsem nemocna až do přistání. Jak mi bylo líto, že jini mohou choditi po palubě, jen já upoutána jsou na lůžko celý den v kajutě ležet musela. Nu, šťastně však vše přežito a já nejsem jedinou z těch, které hned věší hlavu a zoufají. Nebýt mé dobré tety Vitámvásové, nikdy bych nebyla znala Omahu, neb kromě ní — již jsem, dle v Tobias u svých drahlých příbuzných, poznala z "Pokroku", živé duše v Omaze znám. Nejvíce mi přichází k smíchu, že každý muž beze všech vloh. U nás by si takový starý, celý šedivý holobrádek nemohl ani vyjiti na promenadu na Příkopý neb Václavské náměstí pro jeremiádu, kterou by mu kde kdo stropil. Vůbec to, co se zde jmenuje jemný mrav, je u nás zcela opačným směrem bráno. Proto já, ne snad, že bych Ameriku nenáviděla, nikoliv, mne to neboli, co zde o amerických mužích píší, nikdy nezvratím, neb ať jsem již v Americe dlouho neb krátce, ať bezvousý neb s vousy hlavu mi nepoplete. Na to svůj krk vsázm, ač mám jen jeden. — Chej jen dobře seznati zvyky a způsoby americké, abych měla co vypravovati svým drahlým, až se k nim zase, dopřeje-li mi Bůh, navrátím. — Nyní ještě vzdávám povinný dík mé drahé dobré tetě Vitámvásové za obětavé ošetřování mne v nemocí, neb matka moje by mne jistě lépe ošetřiti nemohla! — Ku konci svého dopisu zdravím srdečně veleváženou paní pořadatelku, též i veletěně čtenářky a čtenáře "Pokroku".

A. Kuliková, So. Omaha, Nebr.

Ctění čtenářky! Zkuste moji radu: Kupte si mladého koně a buggy a lacino, můžete s tím konat cestu do nebe a přidavkem k vašemu postihnuvšímu vás nešťastí musíte ještě přimouti "nemistný" vtíp! Vůde se najdou lidé, kteří jen trní lidem pod nohy stojou, ale všude najde se i žela lásky. Jež stráž chmury s řeka a je-li přátelství blaží! — Ani se ne naděje, mělkem jsem se ocitla na lůžku. Snad mi osud nezestříhne krátce nit mého života, třebaž je tak velice málo ze života svého mám! Jsa nuceně upoutána a odvízána po většinu hodin sama na sebe, nalezla jsem v odborných li

stech němě své společníky. Čtu: "Ženská otázka". Věčně jedno, totéž luštění. Na jedné straně zájem, na straně druhé odpor! Ve svém uvažování sama se ptám: "Kdy najde se toho všeho rozuzlení? A přece by bylo již na čase, aby ten, kdo staví lidskost na první stupeň, přestal tříditi pohlaví a dal právo ať již mužů či ženě, než když osoba ta jest duševně vyspělá! — Není to směšné, pronášeli dorostlý syn o své matce: "Má matka je hloupá ženská! Zdaž může z hloupého vyklécti chytrost?" Ač, ta žena nikdy se nepokusila o něčem debatovat, vždy přijímala to, co za dobré uznal její muž, ale kdybychom nahlédli do nitra jejího bláze, zjistěte by bychom tam našli mnohý poklad skrytý, který by nás přesvědčil, že žena ta hloupá není, že sama sebe jen ve své skromnosti podecňuje. A že všichni muži nejsou sobci a dají kus pravdy na světlou, je vidno z řádků, jež psali muži jména zvučeného, jako výtečný anglický myslitel Samuel Smiles, který vážně probíral úkol "člověka" a cesty spravedlnosti životem. On nehlásá nové myšlenky, ani nekačeňuje život přítomný, ale zkušené oko jeho uvažuje o pravých cestách a ke svým dokladům předvádí vše, co je a bylo v historii člověka velkého a doklady těch mužů snaží se nás přesvědčiti, že jejich spravedlnost, šlechtnost, rovnoprávnost vůči "ženě" dá se ve světě dobře uplatiti; však, bohužel, je ještě většina lidí, již nedovedou se s tím smířiti, aby se vzdali nadvlády. Nitro jejich jest pro tu spravedlivou věc nepřístupno a s tím i odchází nezlomný... Ač, muž a žena mají své poslání, muž co ochránce a žitel, ženě pak svěřena domácnost a rodina. A nevidíme v životě dosti případů, kde úkoly ty (kromě rodin u mužů — kdybyste mne viděli, jak se srdečně smějí) se změnily? Údel pro oba má býti stejný, a siice pracovat, povinnosti plniti a šlechtným charakterem svým vnášeti do života svých spolublížích mír a lásku! — Jeli muž dle zákona silou ducha, je žena opět bohata na cit a lásku a sloučením všeho toho musí jen dobro vykvetat. My ženy musíme se vzdělavat, toť ta nejlepší okrasa naše, neboť postrádáme-li vzdělání, pak i ta nejkrásnější žena nelíbí se pranic obvystrojené loutky. Slavný německý spisovatel Herder psal svému příteli: "Mám ženu, jež je šťastím a útěchou mého života. V plachých, pomíjejících myšlenkách, jež nás překvapí, jsme jedná duše!" Co v těch řádcích se dá vše vyčítati, ponechávám k úvaze milým čtenářkám. — Douška: Všem milým paním, jež mi věnovaly v mé nemocí milou upomínku a poetily mne, nepatrnou, svojí mně tak vzácnou návštěvou, vše děkuji! Slečně Annuše Masopustové za kytici krásných růží srdečný dík!

Pilná čtenářka, Wahoo, Nebr.

Ctění redakce! Prosím za uveřejnění těchto několika řádek. Já velice ráda čtu "Ženskou Hlídku", neb jest v ní mnoho poučných věcí, jež se hodí pro nás mladé hospodyně. Do české školy jsem nechodila a tak českou moc psát neumím a proto také nevím, bude-li tento prvý můj dopis uveřejněn. — Zde máme letos zase velké sucho. Drobně obilí sype málo. Kukuřice je dosud dosti pěkná, jenom že teď potřebuje již dést. V zahradě mi také moc nevyrostlo, ježto bylo moc sucho. Zely by teď trochu rostly, ale je zase obaleno hosenkami. Už jsem na ně zkoušela všechno, ale nemožu se jich zbavit. Vy, hospodynky na farmách, jak pak jste která vypěstovala moc kufátek? Já letos mnoho ne. Z jara mi skoro všechny staré slepice vyseply, tak že jsem ani neměla co nasaditi a musela jsem si koupit líbeň. Ale to víte, strachu jsem měla dost, že vajíčka opeču. Ale dost dotě se mi to vyvedlo, ze sto padesáti vajček vyšlo se mi sto tři kufátek. Mně se líbeň dost líbí. Myslim, že si ji z jara koupim a s těmi kvočnami se nebudu zlobit. Slibovala jsem, že kufátka z líbeň posypaji, ale není tomu tak, neb jsem to letos sama zkoušela. Jsou tak pěkná jako od kvočen, ale člověk musí-li být rozumný, aby udržoval pravou teplotu a vajíčkům dal práci, již vyžadují. Jak která máte už moc zraje ovoce? Já mám všeho

trochu. Můj manžel na ně moc nedrží a proto ho moc nezavírám. On má nejraději mísu bramborů a kus vepřového masa. Teď jest ale na farmách nouze o čerstvé vepřové maso. V městě mají kuchařky přece jenom lépe. Mně se na farmě nikdy nelíbilo. Co jsem se provdala, už tomu je osm roků, stále bydlím na farmě, ale nemožu tomu venkovu přivyknout. Máme dvě dítka, jimž co nevidět nastane zase škola a tak budu zase sama doma. Prosila bych Vás, milé hospodyně, víte-li některá, jak vybíliti zažloutlé prádlo, aby se mi to laskavě sdělila prostřednictvím naší milé "Hlídky". Mám dvoje šátky, zkoušela jsem už všechno, ale nic to nepomohlo. — Tak, milé čtenářky, jen hodně dopisujte, ať jest ta naše "Hlídku" hodně velká, neb se v ní člověk hodně pobaví. Slyšela jsem, že paní Jitka Burešová jest v Nebrasce. Milá paní, pište také do naší "Hlídky", vím, že jste "Pokrok" odbírali. Já bych se ráda dověděla Vaši adresu, abych Vás mohla překvapiti. Tak prozatím už dost, ale slibuji Vám, že se zase o nejdříve mezi Vás dostavím. Srdečně pozdrav všem milým čtenářkám a čtenářům "Pokroku".

Mařka Rešlová, Lincoln, Nebr.

Ctění redakce a milé čtenářky! Musím zase jednou s několika řádky do naší milé "Hlídky". Času siice není mnoho, látky ku psaní rovněž ne — nu, snad se přece něco z paměti vykrábe. — Závodí sokolské v Crete jsou již odbyty. Věk byly pěkné a rovněž pěkné bylo i představení ochotníků sokolských — všechna jim zdat, činili se všichni! Přejí všeho žaru práci sokolské! Karneval wilberský též jest již obyt. Lidé se rozjíždějí, jak bylo možno pozorovat, odtamtud plně spokojeni. Hůře bylo našim Američanům v Čechách, doma — mezi "drahlými bratry". Jak "hrozně" byli zklamáni, slyšíme se všech stran — stesky a zase stesky. Jedny tam dost nevitili, jiným počítali draze oběd, jiným opět se zdála stará vlast zpátečnickou, nepraktickou, neutulnou a rádi ji opouštěli, jiný v ní našel samé jen zloděje a tak snad i mnozí jiní ještě něco vynejdou, aby přiložiti mohli polnoko. Jako ovce — jeden za druhým. Kdyby ten první byl pochválen, chvátili by všichni, ale že poháněl, nuže, haume všichni, aby pak lidé neřekli: "Co pak, tēm je všechno dobré!" Inu, taefi jsme my lidé. Dnes se již účastníci slitu nemožou ani dočkat, jak budou psát o té staré vlasti, o těch bratrích, na něž ještě před několika nedělemi tak nadšeně se těšili. Kdyby všichni ti, již se cítí dnes tolik zklamáni, byli si povšimli více těch "v zadu", již přišli též vřtat, bez křiku, bez řeči, ale tím upřímněji, kdyby byli potrášili rukou některému z těch dělníků, jenž upocen, v modrých svých katech přišel se podívat na ty Američany s práním promluvit si s nimi — vždyť i on tam má dítě — jak je tam a kam že on pojedle, kde říká "doma". Od těch by byl neslyšel naučené fráze a třebaž se nebyli zvláště přístrojemi na to uvítání, byl by se jistě cítil každý volněji v hovoru s těmi, již jsou vlastně jeho bratry. Ten, kdo tam jel s myšlenkou, že uvidí své drahé, který si tam zajel, aby se potěšil a byl potěšen, ten zklamán není. Ten našel zajisté stejná slova, stejná srdce, jaká čekal. Že každý rád se vrací domů, tof samo sebou se rozumí. Kdo vyrostl v Americe, ten nemůže domovem svým zváti Čechy. A ti, již zde mají rodiny — živobytí, spěchají rovněž umenšit starosti svým milým. My, kteří jsme sem přijeli dospělí, jsouce sem zahrnutí starostí o skvyy chleba, umíme si vysvětliti rozdíl mezi vlastní novou a starou. Jest mezi nimi rozdíl, jistě že je, ale právě tak, jako máme tam v leděšm nedostatek, můžeme v leděšm nalézt tyto i tady, chceme-li. A ty chyby — tam těch doma — NEJSOU větš našich zde. Čhtějí také trochu omluvit, nejen a jen POMLUVIT. Napište nám něco Vy, již jste jeli domů mezi své, MEZI SVÉ v pravém smyslu slova toho, nečekajce ani řečené, ani banketu, ani uvádění. Vy, již jste si myslili, že všechno to Vám nepatří. Bylo Vás tam snad také několik takových. Napište nám, jak vzpomínáte na místa, kde siice

blahobytu nebylo a není, ale kde jsou zlatá srdce česká. Pozdrav všem čtenářům.

Švestkové knedlíky s přáskem.

Dej do síta asi dva koflíky mouky, přidej do ní dvě lžičky prášku (Baking Powder) a trochu soli, přesij na misku, rozdrob do ní kousek másla aneb hodnou lžici sádla, rozmiechaj v koflíku mléka jedno vejce a lžičku cukru a tímto zadělej těsto, aby bylo tuhé jako na rohlíky. Knedlíky dělej z pěkných čerstvých švestek, dej nad páru vařit — ve vodě by se rozvařily.

Nakládané malé cibulky.

Oloupej pěknou malou bílou cibulku, vem půl koflíku soli na kvart vařící vody, nalej na cibulku a nech stát dva dni, pak vodu slej a nalej zas čerstvou slanou vodu a nech stát zase dva dni, pak dej cibulku do slané vody povařit as tři minuty, vyber je z této, dej do lahvi a mezi ně kousky muškátového květu a bobkového listu, a kdo má rád, červený pepř a pár hřebíčků, ocet povař a nalij vařící na cibulky a dobře uzavři. Kdo má rád nasládlé, může dát trochu cukru.

Nákyp tvarohový.

Utři hezky hladce na míse dvě lžice čerstvého másla a čtvrt lžice dobrého tvarohu, vraz do toho pět žloutků, dej k tomu půl koflíku mletého cukru a tolikéž oloupaných drobně usekaných sladkých mandlí, s půl citronu ustrouhanou kůru, a čiče-li, přidej též trochu vanilky, utři to dobře a konečně přidej do toho ještě špetku soli a tuhy sniž z těch pěti bílků, nyní vymaž melounovou formu čerstvým máslem, vysyp ji strouhanou žemličkou, dej do ní ten míchaný tvaroh a nech to asi půl hodiny ve vodě vařit, pak postav formu na třínožku do horké trouby a nech to pěkně do zlatova upéci, potom to vyklop na mísu, posyp hodně cukrem a dej na stůl.

Válená štrudle s jablky.

Dej na vál as dva koflíky mouky, dej do ní kus másla jako vejce, dobře promiechaj, udělej v tom důlek, vraz do toho dvě celá vejce a dva žloutky, trochu osol, zadělej to nožem a vypracuj těsto jako na nudle, pak je též tak tence hrst celé skořice, celého koření, pepř, hřebíček a nové koření a též celé hořčice, svaž a dej do toho trochu octa a vař as hodinu, potom přidej do hrnku mezi okurky dva neb tři červené pepře, kousky křenů, ten hadr s kořením nech též v nich. Pak vždy každé ráno ocet slej a převar a nalej na okurky, as po páté naposled, přidej do něj koflík melassy. Takto okurky vydrží v hrnku po kolik roků. Čiče-li je dávat do ovoceň lahvi, tedy se může jen ocet vařit na ně nalít a hned uzavřiti. Kdo jen některé a třeba zelený kopr

Okurky v octě.

Nech močit malé okurky v hodně slané vodě as tři dni, pak je ve studené vodě vyper, dej do hrnku tolik octa, aby stačil na množství okurek, dej do řídkého plátna jako na nudle rozválej, posyp to strouhanou usmaženou žemličkou a na listky rozkrájenými jablky, malými hrozinkami, skořicí a cukrem, rozpuštěným máslem a zavři jako jinou štrudli, potom vymaž rendlík, vlož do něho štrudli, podlej ji smetanou neb mlékem, by se přes polovic zatopila, povrchu ji pomaz máslem, posyp cukrem a nech ji v troubě vypéci.

Kotěra & Sloup

vlastní hojně zásobený obchod
grocerní a železářský.
A. 1261 So. 16 St. Tel. Doug. 3573.
Iad. A-3570.
Hospodynky učte! vždy peníze, tu dou-li a námi obchodovat. Vždyť stvé másko a vejce. 47-48

Pojistitel proti ohni, úrazu a nejlepší společnosti ustará. Vám
JOS. V. KAŠPAR
veřejný notář, 1424 So. 13 St.
Omaha, Nebr.
Přepřávní listky, pážky, prodej a pronajímání majetků. Tel. Red 4954. 3-4

Dr. J. F. Schefčík,

... věnuje se výhradně...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHŮM.
Čas. hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin. Odpoledne od 1:30 do 4 hodin.
Čřadovna: 201-3 Masonic Temple, roh Hennepin ave. and 4th St. So. 6-29
Telefony: N. W. Main 4670. T. S. Center 4788. Roa. T. S. Calhoun 3642.
MINNEAPOLIS, MINN.

Dr. F. A. Sedláček

OMAHA, NEB.
ČřADOVNA: 1270 So. 13th Street proti Hotelu Prague. Tel. Red 4612
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allisonem v nemocnicích.
V ČřADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol. V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Dr. F. H. Kučera

Český lékař a ranhojič
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na rozvolání. 16-17
Farmerský telefon v úřadovně. Jest hotov posloužití krajanům!

Dr. Břetislav Dienstbier

Český zubní lékař
pokolj č. 715-716 v budově City National Banky, 16. a Harney st.
Veškerou zubníkařskou práci koná nejpříjemněji zvládnutými způsoby za mírné ceny. Telefon Douglas 4284.
Úřaduje od 9 h. dop. do 5 h. odp. Večer dle ujednání. 10-11

DR. J. C. SOUKUP,

ZUBNÍ LÉKAŘ
Telefon: Douglas 130
201 Paxton Block (roh 16. a Farnam) OMAHA, NEBR.

Adolf A. Tenopír,

Český právník.
Čřadovna č. 1325, roh 14. a William ulice.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 8397.
Veřejný notář.

F. M. Scoblík,

český právník
a obhájce.

VEREJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.
Louis Berka
právník
a spolehlivý rádce ve všech právních záležitostech a zástupce při soudech. — Obratě se na něho s důvěrou. 48-49
Čřadovna: 954 Omaha Nat'l Bank, 17. a Farnam. Tel. Douglas 7497.

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam, Tel. Doug. 6867. Omaha, Neb.

JULIUS J. ŽITNÍK.

Tel. Doug. 5737.
1318 William ulice.
Největší výběr majetků v české čtvrti v Omahu. Zároveň veliký výběr farem v Nebrasce. Kdo chce koupit neb prodat majetek kdekoliv, přihlaste se co nejdříve. V úřadovně večer od 7 do 9 hodin. 3-4

JOS. T. VOTAVA,

právník
Krajanům vždy ochotně poslouží.
Jest ve spojení s A. W. Jefferis-em.
Čřadovna: 942 Omaha National Bank Bldg.
Telefon: Douglas 811.
Omaha — Nebraska.

